

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอยะโสธร จังหวัดอุบลราชธานี

พุทธศักราช ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

พต. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทร โยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดตั้งศาล
จังหวัดขึ้นที่อำเภอยะโสธร จังหวัดอุบลราชธานี

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอยะโสธร จังหวัดอุบลราชธานี พุทธ
ศักราช ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่จะได้กำหนดไว้โดยพระราช
กฤษฎีกาให้ตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอยะโสธร จังหวัดอุบล
ราชธานี เรียกว่า “ศาลจังหวัดยะโสธร”

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดยะโสธรมีเขตต์ตลอดท้องที่
อำเภอยะโสธร อำเภอลุมพุก และอำเภอฟ้าหยาด ใน
จังหวัดอุบลราชธานี

บรรดาคดีของอำเภอที่กล่าวแล้วในวรรคก่อน ซึ่งค้าง
พิจารณาในศาลจังหวัดอุบลราชธานีในวันตั้งศาลตามความ
ในมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดอุบลราชธานี

วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๕๕๗

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี